

latia à Gallis sic est denominata. Hi cū essent nimis multiplicati, recesserunt è Gallia ad quærendas nouas sedes, uenientesq; ad Græciã à rege Bithyniã in subsidiũ suscepti cōtra hostes, nactaq; uictoria, dedit eis partē regni sui, quocata est Gallogræcia, deinde Galatia.

Armenia.

ARmenia à Cappadocia usq; ad mare Caspiũ patet, habetq; montes altissimos & semper niuales. Vnde qui iter faciunt uersus Iberiam & Colchidem, dicuntur in summis montium cacuminibus sæpe niue obrui. Quapropter ferunt secum baculos contra eiusmodi pericula, quos in summã niuem respirandi gratia exerant, & ut eo signo auxilium ab aduentantibus consequantur: quapropter sæpe effossi seruantur. Sunt etiam in hac regione magni quidam lacus, per quorũ unum labitur Tigris, sed propter celeritatem suam undam impermixtam seruat, unde & nomen habet. Nam Medi sagittam tigrim uocāt. Hic fluuius in montibus Armeniæ modicis incrementis nascitur, deinde interiecto aliquo spacio sub terras mergitur, atq; post aliquod spaciũ grande flumen iam emergit. Tantaq; uiolentia mouetur, ut & lapides secum trahat, & uno die tantum itineris peragat quam uir uelox posset per septem currere. In montibus Armeniæ arca diluuij quieuisse memoratur in scriptura sacra.

Syria.

SYRIA uniuersa omni ubertate est referta, ad alenda pecora pascuis & frugibus plena. Vnde multi ex diuersis regionibus potentia & diuitijs pollentes eum locum sibi ad habitandum elegerunt, ciuitatesq; & oppida sibi conderunt. Qui ad mare diuerterunt, Phœnices appellati sunt, primi qui mercãdi usum excitarunt, & qui cœli & stellarũ cursum, omniumq; superiorũ motum ingenij magnitudine inuenerunt. Hi tenent Ioppen & Gazã. Post hos sunt Sidonij, multarũ atq; optimarũ artium magistrũ, ubi astronomia & arithmetica

initium habuerunt, ob computationem & nocturnam nauigationem. In Syria est urbs quædam Alexandria in colle sita, in testimoniũ uictoriæ quo Alexander Darium in illo loco profligauit. Est tamen Syriæ urbs prima & præcipua Damascus, qua uetustior in tota Asia uix est, cum fuerit extructa ante Abrahamæ tempora. Hæc distat à Hierusalem itinere sex dierũ, ubi sanctus Paulus baptismum suscepit, & prope eam in terram prostratus fuit luce cœlesti, dum persequeretur Christianos. Tyrus urbs olim Phœnicis maxima, Sidoniorum colonia, negotiatio maris, emporiũ totius orbis, olim quidem insula, sed à Nabuchodonosor, hoc est, Alexandro Magno propter expugnationẽ multis in breui freto cõportatis aggeribus, terra cõtinẽs facta est. Hæc urbs tam munita erat, ut nulla moles fieri putaret in littore pro accessu. Nam per Africũ procella illidebantur in litus, ut superarent omnem molem suo reflexu. Ceterũ præaltum mare sic ambiebat tures & murum, ut nullæ scalæ applicari possent. Alexander uero fecit duos aggeres ex arboribus ramatis, iniectis lapidibus & terra, sed seuum mare omnia dirupit. Deinde copulauit naues, quæ & ipsæ diruptæ sunt, submersis multis in eis. Tertio omnes adhibuit uires & nouũ fecit aggerem, multiplicauitq; naues donec mœnia obtinuit. Capta est autem urbs septimo mense postquam oppugnata est, & interfecti sunt in ea sex milia hominum, atq; duo milia crucibus suspensi. Est in Syria quoq; Palestina, quæ habet Samariam, Iudæam, Galilæam & Idumæam, quæ scilicet est contermina à meridie Arabiæ. In Phœnicia est mons percelebris Libanus, & item Antilibanus, unde duo prouunt fluuioli Dan & Ior, qui post aliquod spaciũ coeũtes Iordanem faciunt. Iordanis autem efficit lacum Samachonitem, mare Galilææ & mare mortuũ, estq; terminus Iudææ orientalis sicut mare mediterraneũ terminus est occidentalis.

Terra